

hold til mine tidligere Udtalelser kan jeg kun tilraade det høje Ting at følge de Forslag, som ere stillede baade af det mindre og det større Flertal. Efter min Opfattelse er der fra dette høje Tings Side i denne Sag vist Folketinget en meget væsentlig Imødekommenhed, og navnlig er man her paa det principielle Spørgsmaal, det om Kvinders Valgret, afvejen ikke blot fra, hvad der tidligere har været vedtaget her i Tinget, men overhovedet fra, hvad der ellers er gældende paa dette Omraade. Det forekommer mig, at dette høje Ting har haft Anledning til at vente, at man fra den anden Side skulde have modtaget et saadant Forslag som fyldestgørende, en saadan Indrømmelse som tilfredsstillende, naar henses til den allerede meget omfattende Valgret, Beboerne her i Kjøbenhavn ere i Besiddelse af. En yderligere Indrømmelse paa Valgrettens Omraade vil jo ikke blot have Betydning for Kjøbenhavn men ogsaa for hele det øvrige Land, ligesom jeg ogsaa mener, at den Indrømmelse, som det høje Landsting har tilbudt med Hensyn til Kvinders Valgret, ogsaa har Betydning for det øvrige Land. Det er altsaa noget, man maatte tage med i Betragtning, hvis man overhovedet var tilbøjelig til at gaa til en Udvidelse af Valgretten her i Kjøbenhavn. Den anden Side af Sagen, som for mig har været bestemmende for min Holdning over for dette Spørgsmaal, er denne, at jeg ikke kan se rettere, end at man i Folketinget omtrent har opstillet alle de Fordringer til det høje Landsting, som man overhovedet kunde finde paa at opstille. Man har spændt Buen saa højt, at den maatte briste, saa højt, at jeg paa Forhaand har anset det for lidet sandsynligt, at man selv med stor Imødekommenhed fra dette høje Tings Side havde kunnet gaa ind paa de stillede Fordringer. Det forekommer mig, at ved at vedtage et Forslag som dette, ville de nuværende højstbeskattede Vælgere, om jeg saa maa kalde dem, Folk med over 1,000 Kroners Indtægt, ikke paa enhver Tid kunne gøre Regning paa at komme i Betragtning. Det forekommer mig ikke at være et Kompromisforslag, idet det opstiller saa vidtgaaende Fordringer. Forholdene synes nu at være saaledes, at der næppe er nogen Mulighed for i en nærmere eller fjernere Fremtid at opnaa gunstigere Betingelser for at kunne gennemføre et Forslag i Overensstemmelse med dette høje Tings Ønske. Jeg ved rigtignok ikke, om der fra Folketingets Side har været nogen Forventning om yderligere

Forhandling ved nu efter saa kort Tids Forløb at oversende dette Forslag saa at sige uforandret fra Folketinget til Landstinget. Men for saa vidt der maatte være et saadant Ønske til Stede i det andet Ting om at komme til Overenskomst med dette Ting, vil jeg naturligvis hilse saadanne Bestræbelser med Glæde. Dog saaledes som Sagen ligger for for Øjeblikket, synes der for mig ikke at være andet at gøre end at anbefale samtlige de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 1 af et *Flertal* (Carstensen, Goos, G. Hansen, Hedemann og Holger Petersen) (se Tillæg B. Sp. 989—92)

vedtoges med 31 Stemmer mod 16.

Ændringsforslag under Nr. 2 til samme Paragraf af *Flertallet* (de under Nr. 1 nævnte tillige med Breinholt-Vestervig og H. N. Hansen) (se Tillæg B., Sp. 990)

vedtoges med 33 Stemmer mod 11.

Ændringsforslag under Nr. 3 til § 2 af *samme* (se Tillæg B., Sp. 990)

vedtoges med 31 Stemmer mod 12.

Ændringsforslagene under Nr. 4 og 5 til § 3 af *samme* (se Tillæg B., Sp. 990)

vedtoges med 33 Stemmer mod 12.

Ændringsforslag under Nr. 6 til § 12 af *Udvalget* (se Tillæg B., Sp. 990—91)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 7 til § 28 af *Flertallet* under Nr. 2 (se Tillæg B., Sp. 991)

ansaaes som *vedtaget* som Følge af Afstemningen over Ændringsforslag Nr. 3.

Ændringsforslag under Nr. 8 til § 28 af *Flertallet* under Nr. 1 (se Tillæg B., Sp. 991)

ansaaes *vedtaget* som Følge af Afstemningen over Ændringsforslag under Nr. 1.

Ændringsforslag under Nr. 9 til § 29 af *Flertallet* under Nr. 2 (se Tillæg B., Sp. 992)

vedtoges med 35 Stemmer mod 12.